

altsaa, at man fornuftigvis her hjemme ogsaa maa regne med disse Faktorer og ikke kan blive staaende paa et abstrakt principielt Standpunkt, som slet ikke tager noget som helst Hensyn til, hvorledes Udviklingen er gaaet for sig i Løbet af de sidste 15 Aar. Jeg kan derfor slutte mig til den ærede Ordfører i hans Ubefaling af det foreliggende Forslag, og jeg tror i hvert Tilfælde ikke, at de Indvendinger, som ere fremkomne fra det ærede Mindretal, have nogen virkelig reel Betydning, saa at Tinget af den Grund skulde nære Betænkelighed ved at følge Flertallets Indstilling.

Finansministeren (Estrup): Da Endringsforslaget under Nr. 8 i Virkeligheden kun gaar ud paa at sætte et særligt her i Tinget indbragt og tidligere behandlet Lovforslag i Stedet for det foreliggende, og da min Kollega Indenrigsministeren, som jo i dette Tilfælde er rette vedkommende, allerede har udtalt Regeringens Stilling overfor dette Forslag, behøver jeg ikke at udtale mig nærmere om det. — Endringsforslag under Nr. 3, der er stillet af et andet Mindretal, gaar jo ud paa en Nedsættelse af Toldafgiften for flere betydelige Poster uden nogen som helst Kompensation. At jeg altsaa ikke kan gaa ind paa dette, behøver jeg ikke nærmere at udtale, da det ærede Ting jo fra tidligere Forhandlinger godt kender mit Standpunkt lige overfor saadanne Forslag.

Hvad Flertallets Forslag angaar, skal jeg udtale, at jeg fremdeles nærer det Haab, at det vil hidføre en tilfredsstillende Afslutning af de mangeaarige Forhandlinger om en Toldrevision, hvorom Duffet jo har været levende, jeg tør sige, hos alle forskellige Fraktioner af Repræsentationen lige som ogsaa hos Regeringen. De Bemærkninger om Enkeltheder i Flertalsforslaget, som jeg kunde finde mig foranlediget til at fremkomme med, anser jeg det for rigtigere at udsætte, indtil Tinget har taget sin Beslutning om, hvilket af de foreliggende Ombytningsforslag det giver sin Tilslutning. Ethvert som helst af de Forslag, der her foreligger, gaar jo i Virkeligheden ud paa en Ombytning af det oprindelig foreliggende Forslag med et mer eller mindre derrafravigende og forskelligt. At Flertalsforslaget har en stor finansiell Betydning, er jo givet, men jeg tror, at det er nødvendigt for Finansministeren at udsætte at tage definitiv Stilling med Hensyn til de finansielle Resultater, indtil man kan overse Helheden, som vil fremkaldes ved de foreliggende Forslag.

Der er fra det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) i Gaar fremkommet adskillige Bemærkninger, rettede særlig til mig, navnlig med Hensyn til at Flertalsforslaget skulde give en højere Beskyttelse for de danske Sukkerfabrikker end tidligere. Men, efter at jeg har hørt Gen-drivelsen af disse efter min Mening meget urigtige Bemærkninger fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der nu havde Ordet, skal jeg i alt Fald foreløbig lade dette Spørgsmaal ligge. Jeg skal villig erkende, at det ærede Medlem rigtig citerede mine Udtalelser i Samlingen 1875—76, den Gang da Rabatten for Sukkerfabrikkerne blev forhøjet fra 4 til 8 pCt., men det er givet, at Forholdene have saa væsentlig forandret sig efter den Tid, at det vilde være noget besynderligt, om man skulde være nødt til nu i et og alt at sige paa samme Standpunkt eller have samme Betragtning, som man havde den Gang. Der er et Moment, som jeg særlig vil nævne. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har fremhævet den store Betydning, det har haft for vor Sukkerindustri her i Landet, at der er vokset op betydelige Udførselspræmier ikke blot paa tykst Sukker men ogsaa paa fransk og belgisk Sukker, og at man saaledes vel tør betragte den mindre Afkeise, som Sukkerfabrikkerne betale af dansk produceret Sukker, sammenlignet med den Told, der betales af fremmede Sukkere, som et tarveligt Vederlag for det Tryk, som de præmierede fremmede Sukkere udøve paa vort Marked i Konkurrencen med de danske Sukkere. Altsaa, selv om alle de Grunde, der i 1873—75 vare til Stede til at sætte Afkeisen af dansk Sukker lavere end Tolden paa fremmede Sukkere, fuldstændig vare forsvundne, saa vilde der alligevel være fuld Anledning til at bevare den nuværende Beskyttelse for dansk Sukker paa Grund af de i Tidens Løb opvoksede Præmier for det fremmede Sukker. Jeg undser mig ikke ved at udtale, at efter min Formening gik man ud fra noget urigtige Forudsætninger, da man i 1875 eller 1876 forhøjede Rabatten fra 4 til 8 pCt., begrundet paa, at Roesukkeret havde en mindre Raffineringsværdi efter det saakaldte Rølnerforsøg end det fremmede Sukker, idet man sammenlignede det danske Roesukker med fremmed Kolonialsukker. Nu i alt Fald er Forholdet jo det, at Konkurrencen paa det danske Marked føres mellem dansk Roesukker og i det væsentlige fremmed Roesukker, enten oprindeligt som det, der tilføres os fra Tyskland, eller tilført andet Steds fra, navnlig fra England og Skotland som raffineret tykst og